

سوزش زبان در افراد بازبان جغرافیایی و شیاردار، مطالعه‌ای بر روی دانش آموزان راهنمائی

دکتر سعدالله شمس الدینی^۱، دکتر رویا محبوب روشنکار^۲

(۱) استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمان

(۲) دندانپزشک دانشگاه علوم پزشکی کرمان

□ بیماران و روش مطالعه

افراد مورد مطالعه در این بررسی از دانش آموزان مدرسه راهنمائی دخترانه در یک منطقه با وضعیت اقتصادی متوسط و بطور اتفاقی انتخاب شده‌اند. ابتدا متغیرهای مورد مطالعه مورد تعریف دقیق قرار گرفته و سپس معاینه هر فرد بر آن مبنای انجام و نتیجه معاینه در جدول مادر جمع آوری شد و سپس جدولهای مقایسه‌ای برای هر متغیر تشکیل و نتایج مورد ارزیابی قرار گرفت مطالعه از نوع مقطعی Cross sectional epi - info یافته‌ها برای هر متغیر مورد ارزیابی آماری قرار گرفتند. (جدول ۴)

جدول شماره (۱)

درصد	فراوانی	حالت زبان
۳	۱۲	زبان جغرافیایی
۲۱/۵	۹۳	زبان شیاردار
۶	۲۶	زبان توام
۱/۵	۷	زبان آترووفیک
۶۸	۲۹۲	زبان نرمال
۱۰۰	۴۳۰	جمع

فراوانی اشکال زبان در گروه مورد مطالعه

مطالعه روی دانش آموزان راهنمائی فوق بطور فعال (Active) انجام شد. مدرسه بطور اتفاقی از میان یکی از مدارس با وضع اقتصادی متوسط انتخاب شد. اگر چه زبان جغرافیایی و شیاردار بدون علامت (Clinical sign) پدیده‌ای شایع بوده که معمولاً بدون ناراحتی می‌باشد و در معایینات بالینی دسته جمعی گروهها تشخیص داده می‌شوند. ولی آگاهی دادن به این افراد و اینکه چنانچه این پدیده بصورت علامتی ناراحت کننده (Syndromal sign) بروز کند چکار بکنند اهمیت دارد در این قبیل افراد معمولاً مختصری درد و سوزش دیده می‌شود بخصوص هنگام خوردن مواد غذایی محرك که آشکارتر می‌شود چون قسمت برهنه زبان تاب و توان تماس مستقیم با این مواد را نداشته و ناراحتی فرد بیشتر می‌شود(۲). و گاهی ممکن است بیمار را از نظر روانی به ترس از سرطان (Cancerophobia) بکشاند. (۱) ولی نباید این نکته را از نظر دور داشت که زبان جغرافیایی می‌تواند نشانی از بیماریهای عمدۀ جلدی مانند پسوریازیس بوده(۳)، یا حساسیت نسبت به خوردن داروهایی چون لیتیوم باشد اگر چه اغلب علته ناشناخته دارد(۴).

و در این بررسی ارتباط این علامت با متغیرهای سن و رنگ پوست دفعات مساوی زدن، وضعیت لثه‌ها، احساس ناراحتی از سوزش زبان و عادت در تنفس دهانی یا غیردهانی مورد ارزیابی قرار گرفته است.

نفر دارای زبان توأم بوده که نیمی دارای سوزش بوده و نیم دیگر فاقد آن بودند. کل کسانیکه دارای لته پیگمان دار بودند ۶۴ نفر بوده که فقط ۲ نفر از آنها زبان جغرافیایی داشته در حالیکه از تعداد ۷۴ نفری که دارای لته بدون پیگمان بودند ۱۰ نفر آنها مبتلا به زبان جغرافیایی بودند. (جدول ۱ و ۲).

□ بحث و تفسیر نتایج

میزان شیوع زبان جغرافیایی در این مطالعه ۳٪ بدست آمد و بنظر می‌رسد این فراوانی در بقیه مطالعات انجام شده داخل و خارج یکسان باشد. در صورتی که فراوانی زبان شیاردار را Prinl Halperine در گزارشی ۵٪ اعلام کرده ولی٪ ۲/۷ را خیلی کمتر یعنی ۵٪ ذکر نموده که میانگین آنها ۲/۷ را شامل می‌شود. او همچنین فراوانی زبان جغرافیایی را ۴/۲٪ گزارش کرد. یک مطالعه انجام شده روی زبان در سال ۱۹۹۰ در مجارتستان آمار زبان شیاردار را ۸/۸٪ و زبان جغرافیایی را ۳٪ گزارش کرده‌اند^(۶). چه در یک بررسی تحقیقاتی انجام شده بر روی ۴۰۰۹ مورد در ایران توسط آقای دکتر قائم مقامی و دکتر آبیانس نسبت ابتلای به زبان شیاردار را ۵/۶٪ گزارش کردند^(۱). میزان زبان شیاردار در این مطالعه ۵/۲۱٪ بدست آمد که آمار بالائی بوده و می‌تواند علت ژنتیکی در این ناحیه داشته باشد. آمار شیوع زبان جغرافیایی ۳٪ بوده که با بقیه مطالعات قبلی در این مورد مشابه است اگر مطالعه فعل باشد زبان جغرافیایی بدون علامت یا

زبان جغرافیایی باشد یافته‌ای (Clinical sign)

معمولی می‌باشد در حالتکه زبان جغرافیایی علامت دار یا (Symptomatic sign) که بیمار از درد زبان شاکی باشد امری نادرتر گزارش شده است^(۵). ولی این مطالعه نشان می‌دهد که از میان افرادی که دارای زبان جغرافیایی باشند همراهی آن با سوزش زبان در ۷۰٪ دیده می‌شود که در مقایسه با افرادی که سوزش زبان داشته

□ تعاریف

زبان سالم: به زبانی تلقی گردید که مناطق فاقد پایه نداشته و فقط یک شیار میانی طولی داشته باشد.

زبان آتروفیک: به گونه‌ای اطلاق گردید که پایی‌ها بطور متشر در مطح زبان کم باشند.

زبان جغرافیایی: به نوعی گفته می‌شود که زبان بطور محدود و کانونی فاقد پایه شده باشد.

زبان شیاردار: به حالت اطلاق شد که زبان بیش از یک شیار میانی طولی باشد.

زبان توأم: که هم حالت شیار دارو هم حالت جغرافیایی داشته باشد

گروه کترل: در این مطالعه دانش آموزانی که دارای زبان جغرافیایی یا شیاردار و آتروفیک نبودند بعنوان گروه شاهد و کترل استفاده گردید.

□ نتایج بررسی:

در نتایج بدست آمده از این مطالعه ۳٪ جامعه آماری دارای زبان جغرافیایی و ۲۱٪ زبان شیاردار و ۶٪ حالت توأم را دارا بودند. کسانیکه دارای زبان جغرافیایی بودند فقط ۶ نفر از سوزش زبان شکایت داشتند در حالیکه ۶ نفر بقیه ناراحتی را ذکر نمی‌کردند. از ۹۳ نفری که زبان شیاردار داشتند ۲۱ نفر از سوزش زبان شاکی و ۷۲ نفر بقیه ناراحتی را اعلام نکردند، ۲۶

جدول شماره (۲)

اشکال بالینی زبان	سوژش دارد	سوژش ندارد	جمع	درصد
زبان جغرافیایی	۶	۶	۱۲	۸/۵
زبان شیاردار	۲۱	۷۲	۹۳	۶۷/۵
حالت توأم زبان	۱۳	۱۳	۲۶	۱۹
زبان آتروفیک	۳	۴	۷	۵
جمع	۴۳	۹۵	۱۳۸	۱۰۰

فراوانی سوزش زبان در مقایسه با اشکال بالینی مختلف زبان.

جدول شماره ۳:

پوست	زنگ	جغرافیایی	شیاردار	تومام	آتروفیک	جمع
سبزه	سبزه	۹	۵۰	۱۴	۵	۷۸
گندمگون	گندمگون	۱	۱۵	۵	-	۲۱
سفید	سفید	۲	۲۸	۷	۲	۳۹
جمع	جمع	۱۲	۹۳	۲۶	۷	۱۳۸
رنگ مخاط	رنگ مخاط	۲	۴۶	۱۳	۳	۶۴
دهان	روشن	۱۰	۴۷	۱۳	۴	۷۴
(لثه)	جمع	۱۲	۹۳	۲۶	۷	۱۳۸

رابطه بین رنگ پوست و مخاط دهان با زبان جغرافیایی و شیاردار

دانه دار نداشتند میزان شیوع زبان جغرافیایی در آنها بیشتر بود.
(Chi - Square=4.3 , P value = 0.031)

ولی زبان آنها جغرافیایی نباشد از نظر آماری معنی دار است (P Value= 0 / ۰۱۸). البته قبل از هم روی این موضوع کار شده است چه زبان جغرافیایی علامت دار (symptomatic) که از سوزش زبان شاکی باشد را در یک مطالعه در ۵۴٪ بیماران مبتلا به پسوریازیس پیدا کرده اند در حالی که در افراد گوه شاهد آن ۱٪ یافته اند، در حالی که زبان جغرافیایی بدون علامت یا خوش خیم (Clinical sign) را در ۳ / ۱۰٪ مبتلایان به پسوریازیس یافته اند ولی در گروه شاهد این میزان ۵ / ۲٪ بدست آمده است (۷).

نتیجه

زبان شیاردار بدون علامت بالینی حالت آناتومیکی نسبتاً شایعی می باشد و یافته ای است که معمولاً در معاینه ای که بطور فعال (Active) بر روی این قبیل افراد انجام شود مشاهده می گردد. ولی زبان شیاردار علامت دار معمولاً به علت

جدول شماره (۴)

درصد	جمع	زبان جغرافیایی	زبان سالم	وضعيت لثه
۱ / ۴۴	۶۴	۲	۶۲	دارای پیگمان
۷ / ۲۴	۷۴	۱۰	۶۴	بدون پیگمان
۸ / ۶۹	۱۴۸	۱۲	۱۲۶	جمع کل

فراوانی زبان جغرافیایی در رابطه با رنگینی لثه.

هم راهی و رابطه زبان جغرافیایی با رنگ پوست افراد ناشناخته می باشد و در این بررسی نیز نکته معنی داری مبنی بر اثبات آن حاصل نگردید، این تغییرات در جدول (شماره ۳) مشخص شده است. سایر متغیرها مانند دفعات مسوک زدن، عادت در تنفس از طریق دهان بجای بینی، التهاب لثه و پوسیدگی دندان با زبان

جغرافیایی رابطه معنی داری حاصل نگردید. نکته مشتبه دیگری که از این مطالعه حاصل شد بین زبان جغرافیایی و رنگ لثه ها می باشد و کسانی که لثه های رنگ

سوژش زیاد زبان بخصوص هنگام مصرف مواد محرک به پزشک مراجعه می نمایند. و این مطالعه ارتباط معنی داری را بین آنها نشان نمی دهد. بر عکس بین کسانی که دارای ربان جغرافیایی بوده و از سوزش زبان نیز شاکی هستند ارتباط معنی

دندان با زبان جغرافیایی رابطه معنی داری حاصل نگردید، خود تأکیدی است بر اینکه بروز این پدیده در اغلب موارد از طریق ژنتیکی بوده و نه عوامل بیرونی.

داری وجود دارد. همین ارتباط بین رنگین نبودن لثه و زبان جغرافیایی مشاهده شد. نظر به اینکه سایر متغیرها مانند فعات مسواک زدن، عادت در تنفس از طریق دهان بجای بینی، التهاب لثه و پوسیدگی

References:

- 1- آبویانس، ویتالی، ضایعات مخاط دهان. احمد قائم مقامی دانشکده دندانپزشکی تهران جهاد دانشگاهی صفحه ۴۲-۴۴ سال ۱۳۷۰.
2. Wood norman K. differential diagnosis of oral lesions st. louis: mosby year book - pp 106 - 108 1991.
3. Tossi, p scrotal tongue as a valuable clinical feature in psoriasis medical journal of islamic repoblic of Iran - Vol 4 No. 2 pp 93 - 95 year 1990.
4. Patki, AH. geographic tongue developing in a patient on lithium carbonate therapy - Int J dermatol may 31(5):368 - 9.1992.
5. Sigal - MJ; Mock - D symptomatic benign migratory glossitis: Report of two cases. pediatric - dent Nov - De: 14(6):392 - 6 1992.
6. Dombi - C: Czegledy - A Incidence of tongue disease based on epidemiologic studies. Fogorv - SZ Nov; 85(11):335 - 41 1992.
7. Morris - LF; phillips - CM et al. oral lesions in patients with psoriasis cutis may: 19(5)339 - 44 1992